

Can Ginebre o Ginebra

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Ginebre, al carrer de Can Ginebre, vora la partió amb Sant Cebrià de Vallalta.
Emplaçament	Al vessant de solell d'un turó situat al marge esquerre de la riera de Vallalta.
Alçada:	107
Coordenades:	
Latitud:	41.6226
Longitud:	2.58078
UTM Est (X):	465077
UTM Nord (Y):	4607960

Classificació

Número de fitxa	08193 - 31
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	SI, IPA 34352/4226-I
Número inventari	IPA 34352/4226-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	5183306DG6058S0001TF
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/06/2019 - 02:00

Descripció

Antiga masia reconvertida en torre d'estiueig que dona nom a la urbanització construïda en els terrenys de la finca.

De la construcció primigènia no en queda rastre, fruit de les successives remodelacions i ampliacions.

Es tracta d'un edifici de planta rectangular de 17 metres de longitud per 10 de fondària amb coberta de teula paral·lela a la façana principal, orientada al sud-est. Té planta baixa i pis.

A cada punta hi ha una edificació adossada que funciona com a habitatge independent. La del costat nord-est mesura 9 metres de longitud per 7 de fondària, consta de dues crugies paral·leles i és de la mateixa alçària que el cos central, però té la coberta perpendicular, la qual cosa origina una façana amb frontó triangular per encabir-hi les golfes.

L'esquema es repeteix a l'extrem sud-oest. En aquest cas, però, l'edifici fa 9 metres de longitud per 11 de fondària i consta de planta baixa, primer i segon pis. La planta adopta forma d'ela (L), ja que la secció posterior fa una reculada que dona lloc a un garatge i, damunt seu, una terrassa.

Els paraments són arrebossats i pintats de color cru. El pla de façana es compon sobre eixos verticals: dos a cadascuna de les edificacions laterals i quatre a la del mig. L'edifici es caracteritza per l'ús de la fusta en els tancaments, les baranes dels balcons i els ampitadors, així com en les llindes de les obertures, reforçades amb tornapunts. El mateix material es repeteix tant en els cabirons de fusta del voladís perimetral, com en els que sostenen les marquesines de teula i obra que fan de trencaaigües a les finestres, balconades i portals. La pedra i el maó hi tenen un paper secundari, essent presents en alguns brancals, pedrissos i murs de tanca. La línia d'edificacions se situa sobre una plataforma en direcció SO-NE amb un pati arbrat al seu davant i una feixa longitudinal inferior amb hort i piscina. Al sector de tramuntana hi ha un frontó i una pista esportiva, i, a l'altre extrem, un bosc de cedres pins. Una tanca de bardissa clou la finca perimetralment. En el camí d'accés a la urbanització hi ha les restes de l'antic ingrés a la propietat. Si bé la marquesina d'entrada ha estat eliminada per facilitar el pas de vehicles de gàlib elevat, es conserven els pilars de pedra escairada que la sostenien i, al seu costat, el portal adovellat en forma d'arc rodó que feien servir els vianants.

Observacions:

S'hi accedeix a través dels vials que condueixen a la urbanització de Can Ginebra a través dels ponts situats en els pk 22.9 i 23.4 de la carretera BV-5128 entre Sant Cebrià i Sant Iscle de Vallalta

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció A.

Història

A l'Arxiu Nacional de Catalunya es conserven dos documents referits al llinatge Ginebra. El més antic és un pergami datat a Calella el 10 de juliol de 1416 en què Pere Ginebra, actuant com a procurador de Francesc de Maçanet, donzell de Castelló d'Empúries, redimeix de servitud Miquela Juliol, de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, a canvi del pagament de 55 sous.

D'altra banda, el 4 de juny de 1838, Bartolomé Ginebra i Torrent, pagès, i Maties Arquer, ciutadà honrat de Barcelona, van signar davant del notari d'Arenys de Mar la concòrdia que posava fi al plet sostingut entre ambdues parts a raó de la pretensió de la part actora que el possessor del mas Ginebra pagués vint-i-una pensions de cens per la venda a carta de gràcia que féu el vescomte de Cabrera el 1569 a Joan Arquer per 31 lliures. Casa pensió reclamada comprenia una quartera d'ordi, tres octaus i mig de civada, mitja lliura de cera, una gallina i dos ous. Amb aquell acord i a la vista de la documentació aportada per Ginebra, Arquer

anul·lava el procediment i dirigia la seva pretensió contra Bartomeu Puigvert i els seus tutors, Jaume Vives de la Cortada i Isidre Torrent, d'una banda, i contra Pere Terradas i Coll, pagès de Sant Cebrià, de l'altra. La masia apareix representada amb el nom de "Can Ginebar" en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, pp. 7, 14 i 53.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 23, p. 104.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. Fons ANC1-1087-T-2846. Arxiu de la Família Desvalls. Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 2098. Redempció de servitud atorgada per Pere Ginebra, de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, com a procurador de Francesc de Maçanet, donzell de Castelló d'Empúries, a favor de Miquela, filla de Jaume Juiol, de la mateixa parròquia. Calella, 1416.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. Fons ANC1-172-T-523. Llinatge d'Arquer. Concòrdia signada entre Maties Arquer, ciutadà honrat de Barcelona i Bartolomé Ginebra i Torrent, llaurador de Sant Iscle de Vallalta. Arenys de Mar, 1838.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 4226-I.

